

#HONEST_PROMISE
MOUSE KILLING
IS WAITING FOR THE ZIONISTS

تجربه‌های هنرمندان جهان و
ایران در اعتراض به استکبار
جهانی با تمرکز بر

حنايات غزه و نقش هنرمندان در بازتاب آن

مجید کاظمی
سردبیر

در جهانی قرار گرفته‌ایم که هول و هراس جنگ بر خیابان‌های غزهٔ مظلوم آوار شده است و هر روزه شاهد رویدادهایی عجیب و جنایاتی وحشتناک، دلخراش و غیرانسانی علیه ملت بی‌دفاع فلسطین هستیم؛ اتفاقاتی که هر صحنه و هر تصویر آن روایت و تحلیلی طولانی می‌طلبد. امروزه هنر نه تنها به عنوان بیان زیبایی، بلکه به عنوان چراغ امید و صدای اعتراض نیز در عرصه‌های نور و ظلمت ظاهر می‌شود. درگیری‌های جاری بین رژیم صهیونیستی و مردم غزه منظره‌ای را نمایان کرده است که هم‌زمان پیام‌آور بیم و امید است. تابلویی است از شرارت‌های غیرانسانی علیه انسان‌های بی‌دفاع. در این مسیر هنرمندان بر آن شده‌اند که از طریق خلق آثار خود این صحنه‌ها را تصویر و تفسیر کنند، به چالش بکشند و ثبت کنند.

روایت غزه در محصره از یکسو روایت ویرانی بی‌دری ساختمان‌ها و از سوی دیگر انعطاف‌پذیری مردم مظلومی است که در میان ویرانه‌ها زندگی می‌کنند و در عین حال تسلیم نمی‌شوند و نمی‌خواهند خاموش باشند. در این مسیر هنرمندان با چشم‌ها و قلب‌های تیزبین خود به دنبال این هستند که این دوگانگی را ببینند و احساس کنند و واقعیت خام جنگ را به آثاری فریادگر تبدیل کنند که در عرصهٔ جهانی طنین‌انداز شود.

اما چرا هنر به عنوان اعتراض؟

امروزه برخی از هنرمندان رویدادها را صرفاً مستند نمی‌کنند، بلکه آن‌ها را تفسیر و تحلیل هم می‌کنند. آن‌ها همچنین به دنبال تغییر هستند و از فضای رسانه‌ای، و بیشتر از فضای مجازی، برای افزایش آگاهی و برانگیختن افکار عمومی سود می‌جویند. هنرمندان حامی فلسطین نیز از طریق نقاشی‌ها، چیدمان‌ها، اجراها و رسانه‌های دیجیتال وضعیت موجود را به چالش می‌کشند و از بینندگان می‌خواهند با واقعیت‌های خشن این روزها در غزه روبه‌رو شوند و هزینه‌های انسانی جنگ را در نظر بگیرند.

در هر بحران انسانی هنرمندان در انعکاس آن بحران نقش مهمی دارند و غزه یکی از آن‌هاست. پس هنرمندان به عنوان آینه‌های عمل می‌کنند که آگاهی جمعی را منعکس می‌سازد و مردم جهان را

برای دیدن صحنه‌هایی سراسر خون و وحشت و محکوم کردن آن‌ها فرا می‌خواند.

این انعکاس غالباً از مرزها فراتر می‌رود و به مخاطبانی می‌رسد که خود از میدان نبرد دورند و از نزدیک واقعیت‌های سرزمین غزه را نمی‌بینند، بنابراین اثرشان باعث تقویت همدلی و تفاهم در میان مردم، فرهنگ‌ها و قاره‌ها می‌شود.

خلاقیت در هستهٔ خود نوعی مقاومت است و راهی برای اثبات انسانیت، حتی در مواجهه با عملکردهای غیرانسانی. هنرمندان غزه راه‌هایی برای ایجاد امید در میان هرج‌ومرج پیدا کرده‌اند و آثاری خلق می‌کنند که زندگی، انعطاف‌پذیری و روحیهٔ پایدار مردمانشان را تجلیل می‌کند. این آفرینش‌ها صرفاً بیان‌های هنری نیستند، بلکه اقداماتی برای سرکشی در برابر ناامیدی هستند و اراده‌ای تسلیم‌ناپذیر برای زندگی و خلقت را تأیید می‌کنند.

نقش هنرمندان فراتر از تأمل صرف است. امروزه هنرمندان جهان با برجسته کردن مصائب رویدادهای غزه و کسانی که تحت تأثیر این درگیری قرار گرفته‌اند، ما را وادار می‌کنند تا با مسائل مورد بحث روبه‌رو شویم، عدالت را مطالبه کنیم و آینده‌ای را تصور کنیم که در آن صلح بر خشونت غالب می‌شود. کار آن‌ها به عنوان یادآورنده‌ای عمل می‌کند که هر عمل آن نیز یک مقاومت است و گواهی است بر قدرت هنر برای الهام‌بخشیدن به تغییر.

در حالی که جهان در حال تماشای جنایات رژیم صهیونیستی علیه مردم غزه است، هنرمندان ایرانی هم‌پای هنرمندان جهانی در خط مقدم اعتراض ایستاده‌اند و شاهدان اصلی شهادت و ارائه‌دهندگان دیدگاه‌های منحصربه‌فردند. آن‌ها از طریق آثار خلاقانهٔ خود زندگی را تفسیر می‌کنند، عمق رنج انسان و ظرفیت بی‌حدو حصر خلاقیت را نشان می‌دهند و شفقت را به ما یادآوری می‌کنند. در فرایند این کشمکش، هنر به راه نجات، وسیلهٔ ارتباط و ابزار برای دگرگونی تبدیل می‌شود و این گواهی است بر روح پایدار بشریت، نور امید در دوران تاریک و نیروی قدرتمندی برای تغییر.

امیدواریم پروندهٔ این شماره برای شما معلمان هنر عزیز و دیگر علاقه‌مندان آثار مقاومت و آثار اعتراضی کمک شایانی باشد و بازتاب آن در کلاس‌های درسی هنر نیز دیده شود.